

Členové poradního orgánu

1. Ivana Recmanová

Vystudovala moderní jazyky na University College v Londýně v rámci bakalářského studia, poté pokračovala v rámci magisterského studia studiem lingvistiky a kybernetiky na Univerzitě Palackého v Olomouci. Během studia byla členkou samosprávných orgánů pro studenty a studentky s postižením a dále v organizacích zabývajících se problematikou LGBTI. V roce 2016 absolvovala mezinárodní vzdělávací program Akademie sociální demokracie pro mladé lídry.

Problematikou zdravotního postižení se zabývá dlouhodobě, publikovala několik článků v médiích, např. v Deníku Referendum a na webu HateFree Culture. Je administrátorkou facebookové stránky Intersekcionalní feminismus, která se mj. zabývá problematikou žen se zdravotním postižením. V současné době pracuje v oblasti informačních technologií a jako překladatelka na volné noze. Ve volném čase přednáší a recituje poezii, která byla publikována v ČR i zahraničí.

2. Pavlína Spilková

Je od narození neslyšící a je matkou dvou neslyšících dětí ve věku 3 a 8 let. Více než rok je prezidentkou Asociace organizací neslyšících, nedoslýchavých a jejich přátel (ASNEP), která funguje jako servisní organizace zastřešující subjekty pracující ve prospěch lidí se sluchovým postižením nebo jejich rodičů. Tato organizace se snaží navrhnout a připomínkovat různé (nejen právní) předpisy, které mají ovlivnit život lidí se sluchovým postižením. Předtím než se stala prezidentkou ASNEP, aktivně vypomáhala v různých neziskových organizacích. Díky této aktivitě má s problematikou bohaté zkušenosti.

3. Agáta Zajíčková

Agáta Zajíčková pracuje 8 let v neziskové organizaci Fokus, která podporuje lidi s duševním onemocněním. Sama má duševní onemocnění. Svou zkušenost se zotavováním se snaží předávat jiným. Je zastánkyní reformy psychiatrické péče. Za dobu své praxe se zdokonalovala v komunikačních dovednostech, trpělivosti, učila se naslouchat svým klientům, naučila se přistupovat k lidem bez předsudků, začala se orientovat v sociální sféře, i když jejím původním studijním zaměřením je pedagogika. Je členkou Krajské koordinační skupiny Jihočeského kraje pro koncepci péče o lidi s duševním onemocněním a také členkou pracovní skupiny pro záležitosti osob se zdravotním postižením. Ráda by využila svých zkušeností ve prospěch osob s postižením.

4. Alena Jančíková

Od svých 17 let, kdy měla úraz, je na vozíku. Vystudovala střední školu a poté začala pracovat. Od roku 2010 je ředitelkou České asociace paraplegiků (CZEPA), která poskytuje odborné poradenství, hájí práva a zájmy vozíčkářů po poranění míchy, připomínkuje návrhy právních předpisů ve zdravotní a sociální oblasti, zasazuje se o z kvalitnění systému péče pro občany se zdravotním hendikepem. Každý den se seznamuje s novými osobními zkušenostmi klientů, jejich podněty a připomínkami k problematickým oblastem. Inspiraci získává i díky svým zahraničním stážím a dlouhodobé spolupráci se spínálními asociacemi z řady evropských zemí. Její práce byla oceněna Výborem dobré vůle (Cena Olgy Havlové) a Senátem České republiky (stříbrná medaile).

5. Jan Uherka

Práci pro osoby se zdravotním postižením se systematicky věnuje od roku 1982 a to jak na místní, tak i na krajské a národní úrovni. Osobní motivací pro práci ve prospěch osob se zdravotním postižením je zdravotní stav jeho nejmladšího syna, který prodělal mozkovou obrnu. Od roku 2000 pracuje jako předseda krajského výboru Národní rady osob se zdravotním postižením ČR, později jako místopředseda Národní rady osob se zdravotním postižením ČR a též jako člen Vládního výboru pro osoby se zdravotním postižením. Současně pracuje v odborném týmu pro problematiku autismu ustanoveném při Úřadu vlády. Je i předsedou spolku, který podporuje rovné příležitosti pro osoby se zdravotním postižením a brání jejich práva. Za léta své práce pro osoby se zdravotním postižením získal řadu zkušeností, které dodnes využívá.

6. Jiří Černý

Je právníkem a doktorandem Katedry pracovního práva a práva sociálního zabezpečení Právnické fakulty Univerzity Karlovy a studentem sociologie a ekonomie na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. V připravované disertační práci se zaměřuje na analýzu a návrhy změn české právní úpravy zaměstnávání osob se zdravotním postižením a související otázky. Sám má těžké zrakové postižení. Dlouhodobě se svými články a na sociálních sítích zasazuje o práva osob se zdravotním postižením. Má bohaté pracovní zkušenosti – za sebou má stáž na městském soudě, výuku práva na gymnáziu, zaměstnání ve vrcholné korporátní sféře, dlouhodobé pro bono poradenství pro platformu sdružující handicapované, práci v bezplatné právní poradně neziskové organizace na podporu práv pacientů Kanceláře ombudsmana pro zdraví a další.

Nyní se věnuje založení vlastní poradenské platformy na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením a pracuje na osvětové kampani pro širokou veřejnost o správném přístupu k lidem s handicapem.

7. Pavla Baxová

V sociálních službách pracuje od roku 1994, od roku 2000 jako ředitelka organizace Rytmus.

K sociálním službám se dostala jako mnoho jiných matek zakladatelek, po narození druhého syna Tomáše. Ten svým narozením, jak sám říká, dal její rodině a jí speciálně nabídku pracovat v tomto oboru. Jinak by prý mohla třeba prodávat v některém obchodním centru.

Rytmus je organizace, která vznikla proto, aby hájila práva lidí s mentálním postižením a vytvářela pro ně příležitosti, které umožní jejich začleňování do života společnosti. Tím se řídí i typ sociálních služeb, které poskytuje – podporované zaměstnávání, osobní asistence, tranzitní program a podpora samostatného bydlení. Pro všechny služby je typické, že se odehrávají/poskytují tam, kde je člověk potřebuje – v práci, škole, doma.

Rytmus také od počátku fungování propaguje a obhajuje inkluzivní vzdělávání. Právě v této oblasti je aktivní Pavla Baxová – organizuje přímou podporu ve třídách běžných škol, kde je začleněno dítě s mentálním postižením, podílí se lektorsky na kurzech pro asistenty pedagoga, i na kurzech pro rodiče dětí s postižením.

8. Camille Latimier + Marek Richter

Marek Richter se zajímá o práva lidí s mentálním postižením a aktivně se zapojuje do různých aktivit. Má svůj názor, který dokáže vyslovit a zároveň je schopný dobře spolupracovat. Je si vědom situací, kdy reprezentuje nejen sám sebe, ale i celou skupinu lidí s mentálním postižením. Má cenné zkušenosti člověka s mentálním postižením. Uvědomuje si například, jak obtížné je najít a udržet si zaměstnání. Zažil ústavní péči, neboť do ústavu docházel do dílen. Zkušenosti má i z života v ekonomicky slabé rodině s více členy s mentálním postižením. Vzdělával se v rámci speciálního školství.

Camille Latimier vystudovala politologii, mezinárodní a lidská práva ve Francii, Belgii a v České republice. Má za sebou cca 10 let praxe s osobami s mentálním postižením a to jak na národní úrovni, tak i na evropské úrovni. Je odbornicí v oblasti svéprávnosti a podpory při rozhodování, zaměřuje se na práva dětí, přístupnost a přístup ke zdraví. V současné době je ředitelkou Společnosti pro podporu lidí s mentálním postižením, podporující lidí s mentálním postižením a jejich blízké již více než 45 let. Pomáhá lidem s mentálním postižením žít tak, jak se jim líbí a jak chtějí, učí je novým dovednostem a ostatní pak učí jak žít, pracovat, učit se a bavit se s lidmi s mentálním postižením.

V rámci poradního orgánu budou mít Camille Latimier a Marek Richter společný hlas.

9. Helena Plachá

Více než 25 let se věnuje problematice lidí se zdravotním postižením. Nejprve působila jako mediální poradkyně a žurnalistka. Později jako ředitelka chráněných dílen.

Současně je členkou Asociace zaměstnavatelů zdravotně postižených ČR (AZZP ČR), kde vykonává funkci předsedkyně kontrolní komise. Dále je členkou Asociace pracovní rehabilitace ČR, Asociace poskytovatelů sociálních služeb a Profesního svazu sociálních pracovníků.

Z titulu členství v AZPP ČR se zúčastňuje řady jednání s politiky na všech úrovních – zejména v Parlamentu ČR, kde se několik let ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí snaží prosazovat různé legislativní návrhy ve prospěch lidí s postižením. Vedle toho se zúčastňuje kulatých stolů, odkud čerpá podněty pro další práci.

10. Milena Urbanová

Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy a poté působila v soukromé sféře. Po narození syna s poruchou autistického spektra se začala aktivně zapojovat do různých aktivit ve prospěch lidí se zdravotním postižením. V současnosti je zaměstnána jako právnička ve státním sektoru, je členkou pracovní skupiny pro záležitosti osob se zdravotním postižením působící v rámci Jihočeského kraje, podílela se na založení komunitního spolku Autisté jihu a poté v roce 2014 založila obecně prospěšnou společnost Auticentrum, o. p. s., jíž je současně ředitelkou. Tato společnost poskytuje sociální služby osobám s autismem. Prosazuje komunitní poskytování sociálních služeb a úlohu komunit vidí jako jednu z nejdůležitějších věcí pro každodenní život osob se zdravotním postižením.

V rámci poradního orgánu se chce zasazovat o osvětu problematiky osob se zdravotním postižením, systémové řešení této problematiky napříč všemi oblastmi od rané péče, vzdělávání, sociálních služeb, zdravotnictví, zaměstnávání, podporovat spolupráci organizací věnujících se osobám se zdravotním postižením a kromě získání nových zkušeností využít současně ty, které má, pro podporu zájmů osob se zdravotním postižením.

11. Petr Špaček

Od roku 2000 se pohybuje v oblasti sociálních služeb, kdy působil v rámci civilní služby jako asistent pedagoga a sanitář v jedné osobě v Jedličkově ústavu. Od té doby působí převážně v oblasti zaměstnávání lidí se zdravotním znevýhodněním. Pracoval např. s lidmi s mentálním postižením, poruchami autistického spektra. Od roku 2011 je zaměstnán v neziskové organizaci Fokus, která pomáhá lidem s duševním onemocněním, kde je nyní vedoucím služby sociální rehabilitace – Tým podpory zaměstnávání. Hlavní náplní jeho práce je podpora lidí s duševním onemocněním v nalezení práce.

Kromě konkrétní pomoci jednotlivým lidem se zajímá o destigmatizaci (nejen) lidí s duševním onemocněním, osvětu mezi zaměstnavateli a změny v systému zaměstnávání lidí se zdravotním znevýhodněním.